

Bruksela, 16 czerwca 2023 r.
(OR. en)

10505/23

PECHE 241
ENV 677
POLMAR 33
ENER 353
UK 123

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie pakietu dotyczącego polityki rybołówstwa – na rzecz zrównoważonego, odpornego i konkurencyjnego sektora rybołówstwa i akwakultury

PROJEKT KONKLUZJI RADY W SPRAWIE PAKIETU DOTYCZĄCEGO POLITYKI RYBOŁÓWSTWA

na rzecz zrównoważonego, odpornego i konkurencyjnego sektora rybołówstwa i akwakultury

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC:

- konkluzje Rady z dnia 19 października 2020 r. w sprawie strategii „Od pola do stołu”¹;
- konkluzje Rady z dnia 23 października 2020 r. pt. „Różnorodność biologiczna – potrzeba podjęcia pilnych działań”²;
- konkluzje Rady z dnia 18 lipca 2022 r. w sprawie nowych strategicznych wytycznych UE dotyczących akwakultury³;
- konkluzje Rady z dnia 13 grudnia 2022 r. pt. „Międzynarodowe zarządzanie oceanami: bezpieczeństwo, ochrona oraz czystość mórz i oceanów, a także zrównoważone zarządzanie nimi”⁴;

UWZGLĘDNIAJĄC:

- komunikat Komisji Europejskiej z dnia 21 lutego 2023 r. pt. „Wspólna polityka rybołówstwa dziś i jutro: pakt na rzecz rybołówstwa i oceanów paktem na rzecz zrównoważonego, opartego na nauce, innowacyjnego i sprzyjającego włączeniu społecznemu zarządzania rybołówstwem” (COM(2023) 103 final)⁵ i towarzyszący mu dokument roboczy Komisji pt. „Wspólna polityka rybołówstwa – stan aktualny” (SWD(2023) 103 final)⁶;

¹ Dok. ST 12099/20.

² Dok. ST 12210/20.

³ Dok. ST 11496/22.

⁴ Dok. ST 15973/22.

⁵ Dok. ST 6716/23 + COR 1.

⁶ Dok. ST 6716/23 ADD 1 REV 1 + COR 1.

- komunikat Komisji Europejskiej z dnia 21 lutego 2023 r. pt. „Plan działania UE: ochrona i odbudowa ekosystemów morskich w celu zapewnienia zrównoważonego i odpornego rybołówstwa” (COM(2023) 102 final)⁷;
 - komunikat Komisji Europejskiej z dnia 21 lutego 2023 r. w sprawie transformacji energetycznej unijnego sektora rybołówstwa i akwakultury (COM(2023) 100 final)⁸;
 - sprawozdanie Komisji Europejskiej z dnia 21 lutego 2023 r. z wykonania rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (COM(2023) 101 final)⁹;
 - komunikat Komisji Europejskiej z dnia 15 listopada 2022 r. pt. „W kierunku silnego i zrównoważonego unijnego sektora alg” (COM(2022) 592 final)¹⁰;
1. KŁADZIE NACISK na ważną rolę produktów rybołówstwa i akwakultury jako źródła zdrowej żywności oraz ich wkład w bezpieczeństwo żywnościowe;
 2. ZWRACA UWAGĘ na znaczenie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) jako wspólnej polityki godzącej cele środowiskowe z działalnością gospodarczą i aspektami społecznymi, mającej wiele osiągnięć, takich jak eksploatacja coraz większej liczby stad ryb w UE na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY);

⁷ Dok. ST 6690/23 + COR 1.
⁸ Dok. ST 6689/23 + COR 1.
⁹ Dok. ST 6691/23 + COR 1.
¹⁰ Dok. ST 14784/22 + ADD 1.

3. PRZYPOMINA o określonych w WPRyb trzech filarach zrównoważonego rozwoju, które przyczyniają się do zrównoważonego wykorzystania stad ryb i zrównoważonego rozwoju akwakultury w UE, zapewniają konkurencyjność sektora i gwarantują odpowiedni poziom życia społeczności przybrzeżnych i wiejskich;
4. UZNAJE cele określone przez Komisję w europejskiej strategii na rzecz bioróżnorodności oraz potrzebę ochrony ekosystemów morskich zgodnie z WPRyb, która zapewnia zrównoważone rybołówstwo i zachowuje źródła utrzymania rybaków;
5. ZGADZA SIĘ z celem długoterminowego zrównoważonego rozwoju, odporności i konkurencyjności sektorów rybołówstwa i akwakultury, w którym kluczową rolę powinny odgrywać innowacje i intensywna współpraca między wszystkimi zainteresowanymi stronami; KŁADZIE NACISK na potrzebę opartego na współpracy podejścia zapewniającego poparcie i zaangażowanie zainteresowanych stron;
6. ZAUWAŻA, że w pakiecie Komisji Europejskiej dotyczącym polityki rybołówstwa określono znaczną liczbę niewiążących prawnie ambitnych celów dla państw członkowskich i podmiotów gospodarczych w sektorze rybołówstwa i akwakultury bez niezbędnego wsparcia ze strony naukowej lub społeczno-gospodarczej analizy skutków; ZWRACA UWAGĘ, że wymaga to ogólnej oceny adekwatności ram prawnych, instrumentów politycznych i środków finansowych w ramach WPRyb, aby ocenić te cele z perspektywy rentownego i nowoczesnego europejskiego sektora rybołówstwa i akwakultury, który zagwarantuje w nadchodzących latach stabilne dostawy zdrowych białek dla rynku europejskiego;

7. PRZYPOMINA, że oprócz śmiertelności ryb i pogorszenia stanu ekosystemów ważne są także czynniki inne niż rybołówstwo, takie jak zmiana klimatu, eutrofizacja, inwazyjne gatunki obce, drapieżniki i inne rodzaje działalności gospodarczej. Wszystkimi tymi czynnikami antropogenicznymi i naturalnymi należy zająć się w sposób całościowy za pomocą odpowiednich środków środowiskowych, które pozwolą m.in. na ochronę stad ryb i umożliwią powrót gatunków będących w złym stanie do zdrowych i zrównoważonych poziomów, z uwzględnieniem opinii naukowych, interakcji między połowami wielogatunkowymi oraz skutków społecznych i gospodarczych;
8. KŁADZIE NACISK na złożoność sektora ze względu na różnice w unijnym sektorze rybołówstwa, wielkość i cechy tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, specyfikę każdego basenu morskiego i jego podregionów, a także specyfikę hodowli ryb w każdym państwie członkowskim, w tym w regionach najbardziej oddalonych (zgodnie z art. 349 TFUE); Ponadto KŁADZIE NACISK na potrzebę ustanowienia środków ochronnych, które można dostosować do specyfiki regionalnej, subregionalnej i lokalnej, oraz ZAZNACZA, że środki te powinny być uzasadnione, proporcjonalne do pożądanых korzyści i oparte na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej i kompleksowej ocenie uwzględniającej również aspekty społeczno-gospodarcze;

I. ZMIENIAJĄCE SIĘ INTERESY W DZIEDZINIE RYBOŁÓWSTWA POZA WODAMI UE

9. ODNOTOWUJE, że od czasu ostatniej reformy wspólnej polityki rybołówstwa w 2013 r. znacznie zmienił się kontekst geopolityczny, i WSKAZUJE wyzwania, jakie stwarza to dla rybaków, producentów akwakultury, społeczności przybrzeżnych i wszystkich zainteresowanych stron; WZYWA Komisję do przeprowadzenia pełnej analizy wpływu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE na funkcjonowanie WPRyb, w szczególności w odniesieniu do kwestii, w jaki sposób transfer kwot w ramach umowy o handlu i współpracy wpłynął na uprawnienia do połowów UE i państw członkowskich, a także analizy wyzwań wynikających z nowej pobrexitowej rzeczywistości, w której duża liczba uprawnień do połowów UE jest ustalana w drodze corocznych konsultacji z państwami trzecimi; wzywa również do przedstawienia sprawozdania na ten temat; w tym względzie **PODKREŚLA** potrzebę obrony interesów UE w zakresie rybołówstwa poprzez zewnętrzny wymiar WPRyb, w szczególności w kontekście pobrexitowym i nowych ram stosunków UE w dziedzinie rybołówstwa ze Zjednoczonym Królestwem od 2026 r., z uwzględnieniem odpowiednich instrumentów i ram prawnych oraz odpowiednich organów globalnych, regionalnych, subregionalnych i sektorowych; **ZACHĘCA** Komisję do zaangażowania się przy proponowaniu nowych środków jednostronnych oraz do podjęcia działań na wczesnym etapie tego procesu;

10. KŁADZIE NACISK na potrzebę ścisłej współpracy w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i z państwami trzecimi w zakresie wspólnych stad na wszystkich szczeblach w celu osiągnięcia celów UE w zakresie zrównoważonego rozwoju, poprawy globalnego zarządzania oceanami, zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego oraz poprawy rentowności społecznej i ekologicznego zrównoważenia międzynarodowych łańcuchów wartości rybołówstwa;
11. W związku z tym UZNAJE ZA NIEZBĘDNE opracowanie kompleksowej i zintegrowanej strategii stosunków z państwami trzecimi oraz przyszłych zewnętrznych umów w sprawie połowów, która będzie chroniła interesy społeczności przybrzeżnych Unii, a także kwoty i dostęp do wód, od których są zależne; ZWRACA UWAGĘ na to, że strategia ta powinna uwzględniać, w stosownych przypadkach, dostęp do jednolitego rynku UE lub inne odpowiednie instrumenty nacisku negocjacyjnego;
12. Z dużym zadowoleniem ODNOTOWUJE i w pełni POPIERA niedawne zawarcie porozumienia WTO w sprawie dotacji w sektorze rybołówstwa, którego celem jest zniesienie szkodliwych dotacji dla rybołówstwa, i w tym kontekście ZACHEĆCA Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych wysiłków, aby do czasu 13. konferencji ministerialnej WTO zakończyć trwający w ramach WTO drugi etap negocjacji w sprawie nierozstrzygniętych kwestii służący uzupełnieniu tego porozumienia, przy jednoczesnym zachowaniu interesów i stanowiska Unii w kontekście negocjacji WTO w sprawie dotacji dla rybołówstwa, w tym dotacji na paliwo, aby zapewnić zrównoważone pod względem ekologicznym, gospodarczym i społecznym rybołówstwo;

13. **KŁADZIE NACISK** na potrzebę pracy na rzecz równych warunków działania oraz odpowiedzialnych i zrównoważonych łańcuchów wartości na szczeblu międzynarodowym we wszystkich basenach morskich zarówno w sektorze rybołówstwa, jak i handlu produktami rybołówstwa i akwakultury, aby wzmocnić konkurencyjność przemysłu, w tym sektora łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, i zapewnić, aby suwerenność żywnościowa UE stała się unijnym priorytetem zgodnie z nową polityką UE w zakresie otwartej, zrównoważonej i asertywnej polityki handlowej, a także z Europejskim Zielonym Ładem i strategią „Od pola do stołu”;
14. **NALEGA** na zwiększenie suwerenności żywnościowej UE przy jednoczesnym dążeniu do zapewnienia równych warunków działania w stosunku do produktów importowanych z państw trzecich oraz biorąc pod uwagę fakt, że zależność zewnętrzna przekracza 70 % w przypadku produktów rybołówstwa i akwakultury; **ZACHĘCA** Komisję do zbadania, w jaki sposób produkty żywnościowe pochodzenia morskiego przywożone z państw trzecich mogą podlegać unijnym normom środowiskowym, oraz do promowania środków mających na celu stworzenie równych warunków działania w tym segmencie;
15. **ZWRACA UWAGĘ** na kluczową rolę zewnętrznego wymiaru WPRyb i UE w międzynarodowym zarządzaniu oceanami, dając przykład w zakresie ochrony ekosystemów morskich i zrównoważonego zarządzania nimi;
16. **OCZEKUJE** zbliżającej się aktualizacji europejskiej strategii bezpieczeństwa morskiego i jej planu działania oraz przyszłego wspólnego komunikatu w sprawie zmiany klimatu, degradacji środowiska oraz bezpieczeństwa i obrony, aby zająć się kwestią związku między zmianą klimatu, degradacją środowiska na obszarach przybrzeżnych i morskich a bezpieczeństwem morskim;

II. WZMOCNIENIE POZYCJI OSÓB W SPOŁECZNOŚCIACH RYBACKICH I SEKTORZE AKWAKULTURY

17. ZWRACA UWAGĘ na to, że wymiana pokoleń ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, aby unijne sektory rybołówstwa, akwakultury i przetwórstwa żywności pochodzenia morskiego oraz społeczności przybrzeżne miały realną przyszłość i mogły nadal zapewniać bezpieczeństwo żywnościowe; **PODKREŚLA** w związku z tym wagę zwiększenia atrakcyjności tej działalności poprzez zapewnienie perspektywy gospodarczej, poprawę warunków społecznych i warunków pracy, w tym poprzez innowacje, dalszą ochronę różnorodności biologicznej środowiska morskiego oraz promowanie roli rybaków i rolników zajmujących się akwakulturą morską jako „strażników morza” i dostawców usług użyteczności publicznej; **WSKAZUJE** na możliwości oferowane przez te zawody w zakresie innowacyjnych rozwiązań, takich jak powiązanie produkcji ze sprzedażą bezpośrednią lub turystyką, w szczególności w przypadku łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i akwakultury, uznając jednocześnie, że takie możliwości nadal wymagają dokładnej oceny; **WZYWA** do przedstawienia konkretnych propozycji mających na celu zwiększenie atrakcyjności unijnego sektora rybołówstwa i akwakultury;
18. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** rozpoczęcie ogólnounijnego partycypacyjnego projektu prognozującego „Rybacy przyszłości” służącego opracowaniu prognozy dotyczącej kluczowej roli rybaków w społeczeństwie, wykraczającej poza dostarczanie wysokiej jakości żywności pochodzenia morskiego o niskim śladzie węglowym; **KŁADZIE NACISK** na potrzebę lepszego określenia tendencji, możliwości i zagrożeń, które determinują atrakcyjność sektora rybołówstwa;

19. DOSTRZEGA znaczenie zapewnienia odpowiedniego poziomu sektorów rybołówstwa i akwakultury oraz potrzebę pewności prawa w perspektywie długoterminowej, aby zapewnić ich atrakcyjność, a także kontynuować tradycje w zakresie rybołówstwa, ponieważ dobrze funkcjonujący i trwały sektor rybołówstwa wymaga, aby prawodawstwo UE w dziedzinie rybołówstwa było proste, wykonalne, aktualne i dostosowane do tego sektora, społeczeństwa i rozwoju technologicznego;
20. ZGADZA SIĘ na wzmocnienie i zwiększenie znaczenia i obecności kobiet w sektorze rybołówstwa, akwakultury i przetwórstwa w UE, przyczyniając się zarówno do generowania dobrobytu i zatrudnienia, jak i do zrównoważonego wykorzystywania i ochrony zasobów wodnych;
21. PRZYPOMINA, że floty rybackie UE muszą dołożyć starań w celu znalezienia alternatywnych rozwiązań służących zmniejszeniu operacyjnych kosztów energii, aby zapewnić długoterminową rentowność i odporność, a tym samym zwiększyć wydajność przy jednoczesnym utrzymaniu długoterminowych celów w zakresie zrównoważonego rozwoju;
22. ZACHĘCA do podejmowania środków mających na celu poprawę konkurencyjności sektora akwakultury i jego akceptacji społecznej przez dalszą dywersyfikację i zwiększenie zrównoważonej produkcji, zapewnienie zdrowego otoczenia biznesowego i wartości dodanej dla jego produktów, a także zmniejszenie jego zależności od paliw kopalnych i zużycia energii;

23. DOSTRZEGA znaczenie nowoczesnych systemów kształcenia i szkolenia zawodowego dla poprawy możliwości zatrudnienia dla pracowników oraz atrakcyjności sektora dla nowych pracowników w celu rozwiązania problemu niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej, w szczególności w odniesieniu do przejścia na odnawialne i niskoemisyjne alternatywne źródła energii oraz narzędzia i techniki połowowe o niewielkim wpływie na środowisko; W związku z tym ZACHĘCA do tworzenia partnerstw na dużą skalę na rzecz umiejętności;
24. POPIERA prace Komisji mające na celu zapewnienie wysokich standardów bezpieczeństwa i warunków pracy rybaków, zwłaszcza na arenie międzynarodowej poprzez ratyfikację i wdrożenie zmienionej Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia, wydawania świadectw oraz pełnienia wacht dla załóg statków rybackich (STCW-F) oraz konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO); OCZEKUJE na wniosek dotyczący dyrektywy w celu zapewnienia prawidłowego wdrożenia STCW-F w porządku prawnym UE; ZDECYDOWANIE ZACHĘCA do przyspieszonej ratyfikacji konwencji MOP i IMO;
25. ZAZNACZA rolę organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w lepszym strukturyzowaniu łańcucha wartości i poprawie warunków rynkowych poprzez zbiorowe zarządzanie działalnością ich członków i uwspólnienie zasobów;

26. UZNAJE ZA NIEZBĘDNE wzmocnienie odporności społeczno-gospodarczej w kontekście zależności od paliw kopalnych, rosnących i niestabilnych cen energii, potrzeby większej efektywności energetycznej i zrównoważonego rozwoju sektora oraz celu, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej w UE do 2050 r.; PRZYPOMINA o stanowisku Unii w sprawie zniesienia opodatkowania paliwa w kontekście negocjacji WTO w sprawie dotacji dla rybołówstwa oraz ZAZNACZA istotną wagę, jaką system opodatkowania paliwa żeglugowego ma dla sektora rybołówstwa, w tym dla łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego znajdującego się w trudnej sytuacji; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE działania zaproponowane przez Komisję w odniesieniu do współpracy zainteresowanych stron, wiedzy i innowacji, a także wzmocnienia umiejętności siły roboczej;
27. WZYWA Komisję do zapewnienia lepszych wytycznych dotyczących możliwości finansowania, studiów wykonalności i ocen skutków, a także oceny zarządzania zdolnością połowową floty i uzupełniających potrzeb w zakresie zdolności w celu wsparcia i zapewnienia udanej i wspieranej zachętami transformacji energetycznej w sektorze rybołówstwa i akwakultury w UE;
28. POPIERA stosowanie podejścia oddolnego, począwszy od 2023 r., umożliwiającego lokalnym społecznościom rybackim i akwakulturowym sprostanie wyzwaniom i potrzebom społeczno-gospodarczym poprzez rozwój lokalny kierowany przez społeczność w ramach programów EFMRA na lata 2021–2027;
29. APELUJE do Komisji i organów naukowych, aby przyspieszyły trwające prace nad dalszym rozwojem wskaźników społecznych na potrzeby analizy sprawozdań społeczno-gospodarczych; DOSTRZEGA, że środki zarządzania uwzględniają już skutki społeczno-gospodarcze, ale WZYWA do dalszego rozwoju w tym zakresie w celu wzmocnienia świadomych decyzji w zakresie zarządzania, z uwzględnieniem również oddziaływania terytorialnego na regiony znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji i regiony najbardziej oddalone;

III. PRZYCZYNIANIE SIĘ DO OCHRONY PLANETY

30. POTWIERDZA znaczenie zasad zrównoważonego rozwoju w zarządzaniu rybołówstwem i PONOWNIE PODKREŚLA potrzebę uwzględnienia wszystkich trzech filarów WPRyb, tj. zrównoważonego rozwoju gospodarczego, środowiskowego i społecznego;
31. PODTRZYMUJE SWOJE PEŁNE ZOBOWIĄZANIE do ochrony różnorodności biologicznej oraz ochrony, odbudowy i zrównoważonego wykorzystywania ekosystemów morskich, od których zależą zdrowe stada ryb przyczyniające się do bezpieczeństwa żywnościowego i rentownego sektora rybołówstwa w UE;
32. WYRAŻA gotowość do ochrony różnorodności biologicznej, w szczególności wrażliwych gatunków i siedlisk odczuwających skutki między innymi działalności połowowej, w tym, w miarę możliwości, poprzez stosowanie istniejących zrównoważonych narzędzi połowowych oraz stosowanie zmodyfikowanych lub ulepszonych narzędzi połowowych, praktyk połowowych i nowych innowacyjnych narzędzi połowowych zaprojektowanych w tym celu, w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowe; ODNOTOWUJE znaczenie gromadzenia aktualnych danych w celu zapewnienia podstawy opinii naukowych i środków opartych na takich opiniach; PRZYPOMINA o potrzebie zapewnienia europejskiego finansowania gromadzenia danych, aby osiągnąć te bardzo ambitne cele;

33. PRZYPOMINA, że celem WPRyb jest zapewnienie, aby działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej i zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści gospodarczych, społecznych i w zakresie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności, a także aby w zarządzaniu rybołówstwem stosowano podejście ostrożnościowe; KŁADZIE NACISK na znaczenie wzmocnienia ustanowionego w drodze wdrożenia dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej podejścia ekosystemowego w celu osiągnięcia dobrego stanu środowiska, tak aby zapewnić minimalizację wpływu działalności połowowej na ekosystem morski oraz ograniczenie degradacji środowiska morskiego, oraz w tym względzie PONOWNIE PODKREŚLA znaczenie spójności i lepszego dostosowania wdrażania prawodawstwa UE w dziedzinie ochrony środowiska i WPRyb, w miarę możliwości w ramach ich odpowiednich kompetencji i celów;
34. DOSTRZEGA pozytywną rolę, jaką rybacy odgrywają w radzeniu sobie z odpadami, uznając jednocześnie zagrożenie dla morskiej fauny i flory pochodzące z porzuconych, zaginionych i w inny sposób wyrzuconych narzędzi połowowych (ALDFG);
35. ODNOTOWUJE prowadzone w ramach wdrażania dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej prace nad wartościami progowymi maksymalnego dopuszczalnego wskaźnika śmiertelności z przypadkowych połowów gatunków wrażliwych oraz maksymalnego dopuszczalnego zasięgu dna morskiego, który może zostać utracony lub na który może wpłynąć presja człowieka; PODKREŚLA, że środki mające na celu ograniczenie przyłowów gatunków wrażliwych powinny być zrównoważone, biorąc pod uwagę tradycyjny sposób życia społeczności zajmujących się rybołówstwem przybrzeżnym; KŁADZIE NACISK na potrzebę posiadania solidnej wiedzy naukowej na temat ekosystemu morskiego wraz ze wspólną metodologią państw członkowskich w celu ustalenia tych wartości progowych;

36. PRZYPOMINA o zbliżającym się przyjęciu prawnie wiążącego porozumienia w sprawie ochrony i zrównoważonego użytkowania morskiej różnorodności biologicznej poza jurysdykcją krajową (BBNJ), w którym uznano, że morskie obszary chronione są wyznaczane i zarządzane w taki sposób, aby osiągnąć konkretne długoterminowe cele w zakresie ochrony różnorodności biologicznej i mogą w stosownych przypadkach umożliwić zrównoważone użytkowanie, pod warunkiem że jest ono zgodne z celami ochrony;
37. ZAZNACZA, że w związku z tym stosowanie na morskich obszarach chronionych narzędzi, takich jak ruchome narzędzia połowowe mające kontakt z dnem, powinno być zgodne z najlepszą dostępną wiedzą naukową i celami ochrony każdego morskiego obszaru chronionego oraz uwzględniać rzeczywisty wpływ różnych narzędzi i metod połowowych na różne siedliska i gatunki w zależności od konkretnych celów ochrony każdego morskiego obszaru chronionego;
38. ZAZNACZA, że ogólny zakaz dotyczący ruchomych narzędzi mających kontakt z dnem na morskich obszarach chronionych do 2030 r. byłby sprzeczny z istniejącymi wytycznymi Komisji w zakresie wyznaczania morskich obszarów chronionych; ZWRACA UWAGĘ na fakt, że zrównoważone rybołówstwo może być zgodne z istnieniem morskich obszarów chronionych w zależności od konkretnych celów ochrony każdego morskiego obszaru chronionego; PRZYPOMINA, że inicjatywy polityczne mające potencjalnie poważny wpływ na sektor rybołówstwa i społeczności przybrzeżne, a także szczególne ograniczenia dla rybaków powinny być wprowadzane wyłącznie na podstawie wniosku ustawodawczego; DEKLARUJE gotowość do podjęcia dialogu z Komisją i wszystkimi zainteresowanymi stronami na temat sposobów zminimalizowania wpływu działalności połowowej na dno morskie w ramach WPRyb, uwzględniając również możliwość zapewnienia odpowiednich mechanizmów kompensacyjnych;

39. UBOLEWA, że nie przeprowadzono oceny skutków w celu uzasadnienia komunikatów Komisji i jej wezwań do podjęcia działań, chociaż społeczno-gospodarcze skutki proponowanych środków są bardzo ważne, zwłaszcza z punktu widzenia flot rybackich połowiąjących narzędziami ruchomymi mającymi kontakt z dnem; w tym względzie WZYWA do przeprowadzenia kompleksowej oceny skutków proponowanego planu działania w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową jako podstawy operacyjnego i proporcjonalnego stosowania proponowanych działań i okresów ich realizacji, z uwzględnieniem korzyści, jakie przynoszą one zdrowym ekosystemom morskim z punktu widzenia celów ochrony, oraz z uwzględnieniem specyfiki regionalnej, subregionalnej i lokalnej, w tym specyfiki regionów najbardziej narażonych i regionów najbardziej oddalonych, a także skutków finansowych, społeczno-gospodarczych i społeczno-kulturowych;
40. ODNOTOWUJE potrzebę dalszego wkładu we wdrażanie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 i środków służących temu celowi; ZWRACA UWAGĘ na potrzebę przyspieszenia skutecznego wdrażania prawodawstwa UE w dziedzinie ochrony przyrody oraz lepszego dostosowania WPRyb do celów odpowiedniego prawodawstwa w zakresie ochrony przyrody i środowiska;
41. ZALEŻY JEJ NA TYM, by przyczyniać się do osiągnięcia celu, jakim jest stworzenie spójnej sieci dobrze zarządzanych morskich obszarów chronionych oraz do wspólnej ochrony – w ramach celu unijnego – co najmniej 30 % obszarów morskich w państwach członkowskich, z których to obszarów jedna trzecia podlega ścisłej ochronie, zgodnie z unijną strategią ochrony różnorodności biologicznej; w związku z tym DOSTRZEGA konieczność wprowadzenia między innymi środków w zakresie rybołówstwa, które są niezbędne do osiągnięcia tych celów; ODNOTOWUJE, że rozporządzenia w sprawie WPRyb i w sprawie środków technicznych uprawniają państwa członkowskie, poprzez regionalizację, do proponowania wspólnych zaleceń dotyczących niezbędnych środków ochronnych w oparciu o dowody naukowe oraz że prace te są w toku;

42. ZGADZA SIĘ, że istnieje pilna potrzeba poprawy stanu krytycznie zagrożonej populacji węgorza, biorąc pod uwagę wpływ zmiany klimatu i skutki antropogeniczne; PODKREŚLA, że skuteczne środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego mają charakter ogólnoeuropejski i długoterminowy, oraz ZACHEĆCA do refleksji nad przeglądem obowiązującego rozporządzenia w sprawie węgorza; ZACHEĆCA do wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi oraz do prowadzenia dyskusji na szczęblu ekspertów, aby pomóc w znalezieniu najodpowiedniejszych środków do podjęcia natychmiastowych i skutecznych działań na szczęblu UE; ZWRACA UWAGĘ na potrzebę uwzględnienia całego spektrum presji antropogenicznych wykraczających poza sektor rybołówstwa oraz wniosków z oceny planów zarządzania zasobami węgorza zaplanowanej na 2024 r.;
43. UZNAJE, że osiągnięcie poziomów maksymalnego podtrzymywalnego połowu w odniesieniu do stad ryb eksploatowanych w celach handlowych jest kluczową zasadą wspólnej polityki rybołówstwa; ZAZNACZA, że na stada ryb wpływa również inna działalność człowieka, a także czynniki środowiskowe, takie jak zmiana klimatu i drapieżniki, i w związku z tym POPIERA opracowywanie opinii naukowych opartych na ekosystemie i dotyczących wielu gatunków, na przykład z uwzględnieniem wpływu zmiany klimatu, naturalnej zmiany gatunków oraz poszczególnych gatunków, takich jak między innymi walenie, foki i kormorany, na osiągnięcie maksymalnego podtrzymywalnego połowu odnośnych stad i PRZYPOMINA o potrzebie znalezienia zrównoważonego podejścia uwzględniającego presję wywieraną przez te gatunki oraz wpływ innych rodzajów działalności gospodarczej na ekosystemy morskie i dno morskie;

44. **PODKREŚLA**, że drapieżniki rybożerne mogą mieć negatywny wpływ na konkurencyjność i długoterminową stabilność europejskiej akwakultury i rybołówstwa; **WZYWA** Komisję do terminowego określenia skutecznych i wydajnych ogólnounijnych środków zarządzania oraz do pomocy w opracowaniu tych środków i innowacyjnych rozwiązań w celu zapobiegania szkodom powodowanym przez drapieżniki, które mają negatywny wpływ na akwakulturę, lub ograniczania tych szkód bez wywierania wpływu na ekosystem lub bez stwarzania zagrożenia dla gatunków chronionych;
45. **PODTRZYMUJE SWOJE ZOBOWIĄZANIE** do realizacji celów polegających na ograniczeniu marnotrawienia żywności, unikaniu niepotrzebnej śmiertelności ryb i stymulowaniu innowacji w celu ograniczenia przyłowów; **KŁADZIE NACISK** na znaczenie utrzymania działalności połowowej na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz na potrzebę skutecznego oszacowania całkowitych zadeklarowanych połowów i proporcjonalnych powiązanych narzędzi kontroli;
46. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** wyrażony przez Komisję zamiar przeprowadzenia oceny skuteczności, wydajności i adekwatności obowiązujących przepisów UE dotyczących obowiązku wyładunku w odniesieniu do ochrony stad ryb przeznaczonych do celów handlowych; w związku z trudnościami we wdrażaniu obowiązku wyładunku mimo szeroko zakrojonych prac państw członkowskich **WZYWA** Komisję do jak najszybszego rozpoczęcia tej oceny z wykorzystaniem obszernych informacji i danych udostępnionych przez państwa członkowskie i zainteresowane strony;

47. KŁADZIE NACISK na to, że w zarządzaniu rybołówstwem konieczne jest szersze stosowanie podejścia ekosystemowego w ocenach naukowych, aby uwzględnić wpływ środowiska, zmiany klimatu i działalności człowieka, a także drapieżniki wpływające na stada ryb. Takie podejście zaowocuje całościowymi i zintegrowanymi ramami zarządzania rybołówstwem, które zajmą się kwestią kompromisów między kryteriami zrównoważonego rozwoju ekologicznego, społecznego (w tym kulturowego i instytucjonalnego) i gospodarczego;
48. PONOWNIE POTWIERDZA, że UE i jej państwa członkowskie powinny nadal stosować zerową tolerancję wobec nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, w tym prowadzonych przez państwa trzecie, oraz promować zrównoważone rybołówstwo zwalczające przełowienie oraz ograniczające przyłowy i przypadkowe połowy zagrożonych i niechcianych gatunków na szczeblu regionalnym i międzynarodowym; PRZYPOMINA o potrzebie przyjęcia nowych aktów wykonawczych na podstawie rozporządzenia w sprawie środków technicznych (rozporządzenie (UE) 2019/1241) w porozumieniu z państwami członkowskimi i z udziałem odpowiedniego komitetu doradczego oraz o potrzebie uwzględnienia specyfikacji urządzenia zapobiegającego przypadkowemu połowowi żółwi; ZAZNACZA następnie wagę równych warunków działania na szczeblu międzynarodowym oraz cel podobnych środków w odniesieniu do przywozu żywności pochodzenia morskiego;

49. ZWRACA UWAGĘ na znaczenie innowacyjnych rozwiązań w zakresie technik połowowych, a także technik połowowych już stosowanych w praktyce, aby zminimalizować wpływ na środowisko i ślad węglowy, zwiększyć selektywność i zapewnić, aby rybacy w jak największym stopniu minimalizowali niepożądane przyłowy i przypadkowe połowy wrażliwych gatunków morskich oraz przestrzegali obowiązku wyładunku;
50. PONOWNIE PODKREŚLA znaczenie zachęcania do stosowania innowacyjnych technik zgodnie z celami WPRyb; ZGADZA SIĘ, że innowacje powinny być wspierane finansowo i za pomocą specjalnych zachęt; oraz PRZYPOMINA, że ma to jeszcze większe znaczenie dla podmiotów zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym i akwakulturą o niskich marżach zysku;
51. KŁADZIE NACISK na potrzebę zapewnienia spójności i wzajemnego wsparcia ze wszystkimi inicjatywami w ramach Europejskiego Zielonego Ładu oraz z celami UE i państw członkowskich dotyczącymi m.in. bezpieczeństwa żywnościowego, zdrowia, zmiany klimatu, środowiska i zrównoważonego wykorzystania lądowych i morskich zasobów naturalnych;
52. DOSTRZEGA znaczenie, jakie istniejące instrumenty finansowe, takie jak EFMRA i program LIFE, mają dla osiągnięcia celów WPRyb, dyrektywy siedliskowej, ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, ale ZAZNACZA, że konieczne są zdecydowane wysiłki w celu jak najszybszego jasnego określenia alternatywnych możliwości finansowania;

53. PONOWNIE PODKREŚLA znaczenie regionalizacji poprzez przyjęcie wspólnych zaleceń na szczeblu regionalnym, a także wspólnych środków z państwami trzecimi eksploatującymi te same stada ryb, aby przyczynić się do wdrożenia prawodawstwa UE w zakresie rybołówstwa i ochrony środowiska w odniesieniu do środków zarządzania rybołówstwem i jego promowania na szczeblu międzynarodowym, aby zachęcić państwa trzecie do realizacji ambicji UE;
54. JEST ŚWIADOMA znaczenia zrównoważonego rozwoju sektora akwakultury w UE oraz obecnych i nierozwiązanych wyzwań dla wzrostu tego sektora, w tym istniejących barier, które utrudniają inwestycje w sektorze akwakultury w UE; OCZEKUJE na dokumenty z wytycznymi, które Komisja zamierza wydać w celu wsparcia wdrażania przyjętych przez Komisję w 2021 r. „Strategicznych wytycznych dotyczących bardziej zrównoważonej i konkurencyjnej akwakultury w UE na lata 2021-2030”; POPIERA jasną wizję celów i wyzwań, które należy uwzględnić, oraz konkretnych działań niezbędnych temu sektorowi do osiągnięcia jego potencjału w zakresie zrównoważonych dostaw żywności, rozwoju gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza na obszarach wiejskich i przybrzeżnych w całej UE;
55. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE dokument Komisji pt. „W kierunku silnego i zrównoważonego unijnego sektora alg” oraz wysiłki Komisji na rzecz wspierania zrównoważonego rozwoju unijnego sektora alg; DOSTRZEGA, że regeneracyjna hodowla alg może stać się istotną częścią niebieskiej biogospodarki UE i może zapewnić unijnym rybakom i innym podmiotom na obszarach przybrzeżnych i wiejskich możliwości dywersyfikacji działalności gospodarczej; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę Komisji dotyczącą utworzenia przekrojowej europejskiej platformy zainteresowanych stron w dziedzinie alg (EU4Algae);

56. ODNOTOWUJE, że poprawa dobrostanu zwierząt jest niezbędna do wzmocnienia zrównoważonego charakteru sektorów rybołówstwa i akwakultury; ZACHEĆCA Komisję do przedstawienia wytycznych dotyczących poprawy dobrostanu zwierząt wodnych, z uwzględnieniem praktycznej wykonalności zarządzania rybołówstwem i akwakulturą, oraz WZYWA Komisję do dalszego poszerzania wiedzy naukowej na temat dobrostanu zwierząt wodnych oraz do uwzględniania tych badań przy opracowywaniu polityki; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że Komisja ogłosiła zaproszenie do wyboru i wyznaczenia ośrodka referencyjnego Unii Europejskiej ds. dobrostanu zwierząt wodnych, i ZACHEĆCA Komisję, aby w zapowiadanych wnioskach dotyczących przeglądu prawodawstwa UE w zakresie dobrostanu zwierząt uwzględniła przepisy mające na celu poprawę dobrostanu ryb utrzymywanych w warunkach hodowlanych;

IV. POPRAWA ZARZĄDZANIA WPRyb

57. PONOWNIE POTWIERDZA kluczową rolę organizacji producentów we wdrażaniu WPRyb zarówno w odniesieniu do rybołówstwa, jak i akwakultury, i ZWRACA UWAGĘ na ich ważną rolę w równoważeniu ochrony zasobów morskich i konkurencyjności floty, a tym samym ich wkład w bezpieczeństwo żywnościowe; JEST PRZEKONANA, że wzmocnienie tych struktur i promowanie tworzenia, w razie potrzeby, organizacji międzybranżowych i transnarodowych wzmocni właściwe funkcjonowanie łańcucha wartości i przyczyni się do osiągnięcia celów WPRyb, w szczególności przez rozważenie zakresu środków, które mogą zostać wdrożone przez organizacje międzybranżowe;

58. ODNOTOWUJE prace Komisji nad normami handlowymi; ZGADZA SIĘ, że należy zapewnić spójność między przepisami horyzontalnego rozporządzenia UE w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności a przepisami dotyczącymi informacji dla konsumentów zawartymi w rozporządzeniu w sprawie wspólnej organizacji rynków, i ZGADZA SIĘ, że informacje na etykietach produktów rybołówstwa i akwakultury pomagają konsumentom w dokonywaniu świadomych wyborów;

59. ZAZNACZA wagę prac grup regionalnych w państwach członkowskich i ZWRACA UWAGĘ na pozytywny wkład takich grup w realizację celów WPRyb; DOSTRZEGA jednak, że w państwach członkowskich istnieje znaczne dodatkowe obciążenie pracą związane z regionalizacją; ZACHĘCA zatem Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu usprawnienia i uproszczenia procedur oraz zminimalizowania corocznych obciążeń administracyjnych, umożliwiając tym samym wszystkim zainteresowanym stronom aktywny udział w tych pracach; PODKREŚLA, że należy wydać więcej wytycznych; PONOWNIE POTWIERDZA ważną rolę komitetów doradczych w tym kontekście i ogólniej w ramach WPRyb; WZYWA Komisję do oceny procesów STECF pod względem spójności ocen oraz w celu zapewnienia państwom członkowskim przejrzystości i jasności;
60. ZGADZA SIĘ, że istotna jest przejrzystość kryteriów przydziału stosowanych w odniesieniu do kwot połowowych; PODKREŚLA, że określenie kryteriów przydziału uprawnień do połowów na szczeblu krajowym należy do kompetencji państw członkowskich w ramach określonych w art. 17 WPRyb;
61. PRZYPOMINA, że ostatnie trzy lata były okresem bezprecedensowych zmian w sektorach rybołówstwa i akwakultury; WZYWA zatem Komisję do wspierania stabilności poprzez przeprowadzanie dokładnych ocen skutków w odniesieniu do wszystkich przyszłych wniosków ustawodawczych, co do których oczekuje się, że będą miały znaczące skutki gospodarcze, środowiskowe lub społeczne, zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa, w tym oceny pomocniczości i proporcjonalności proponowanych środków oraz oceny skutków gospodarczych, środowiskowych i społecznych w zintegrowany i wyważony sposób;

62. ZWRACA UWAGĘ na rolę planowania przestrzennego obszarów morskich, którego podstawą jest ekosystemowe podejście do zarządzania, we wspieraniu osiągnięcia celów w zakresie ochrony i odbudowy oraz w łagodzeniu i minimalizowaniu szkodliwego wpływu wszelkiej działalności człowieka na obszarach przybrzeżnych i morskich, a także wkład tego planowania w konkurencyjną i zrównoważoną niebieską gospodarkę oraz potrzebę lepiej skoordynowanego podejścia promującego synergie między obszarami polityki i ustawodawstwem w obrębie Unii;
63. ODNOTOWUJE w tym kontekście uzgodnione długoterminowe cele dotyczące wykorzystania – z myślą o osiągnięciu celów klimatycznych – energii z morskich źródeł odnawialnych na wodach państw członkowskich oraz związane z tym ograniczenia dla funkcjonowania flot rybackich, samowystarczalność UE w zakresie produktów rybnych i ochrony środowiska morskiego, oraz KŁADZIE w związku z tym NACISK na potrzebę ochrony ważnych łowisk oraz zbadania ewentualnego potencjału współistnienia farm wiatrowych, rybołówstwa i akwakultury jako wspólnego europejskiego zagadnienia zgodnego z planami rozwoju morskiej energii wiatrowej, przy jednoczesnym zminimalizowaniu skutków takiego współistnienia dla sektora rybołówstwa i dla ochrony siedlisk morskich;

V. WYKORZYSTANIE POTENCJAŁU ZRÓWNOWAŻONYCH INNOWACJI I INWESTYCJI W RAMACH WPRYB

64. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE proponowane ustanowienie partnerstwa na rzecz transformacji energetycznej (ETP) dla rybołówstwa i akwakultury w UE; PROPONUJE, że ramy i struktura ETP powinny lepiej określać jego mandat, aby osiągnąć jego cele;

65. ZWRACA UWAGĘ na brak realnych możliwości wykorzystania odnawialnych źródeł energii dla statków rybackich i statków akwakultury oraz na bariery techniczne, regulacyjne i finansowe utrudniające rozwój i wprowadzanie takich źródeł energii; KŁADZIE NACISK na to, że w procesie transformacji energetycznej należy wspierać podmioty działające w sektorze rybołówstwa i akwakultury;
66. ZGADZA SIĘ, że odpowiednie ramy inwestycyjne i możliwości finansowania w całym łańcuchu wartości mają kluczowe znaczenie dla umożliwienia transformacji energetycznej; ODNOTOWUJE w związku z tym, że EFMRA jest zbyt ograniczony, aby wypełnić lukę w kierunku zrównoważonych innowacji w sektorze, który jest bardzo zróżnicowany, w dużej mierze uzależniony od paliw kopalnych i charakteryzuje się głównie małymi przedsiębiorstwami; ZACHEĆCA zatem Komisję do dokonania przeglądu obecnego EFMRA, aby mógł on przyczynić się do pobudzenia transformacji energetycznej; WZYWA Komisję do wydania wytycznych i dalszego rozwijania możliwości finansowania i pomocy finansowej w odniesieniu do środków ukierunkowanych w szczególności na bezemisyjne lub niskoemisyjne technologie oraz inwestycje w unijny sektor rybołówstwa i akwakultury;
67. POPIERA rozwój i wykorzystanie technologii cyfrowej jako szansy na poprawę funkcjonowania floty oraz monitorowanie i gromadzenie szerszego zakresu danych na potrzeby procesów naukowych i decyzyjnych, przy jednoczesnym zapewnieniu przestrzegania przepisów o ochronie danych i unikaniu nadmiernego wzrostu obciążeń administracyjnych;
68. ZWRACA UWAGĘ na znaczenie EFMRA we wspieraniu innowacji, cyfryzacji i transformacji energetycznej, a także innych funduszy UE, takich jak „Horyzont”, program LIFE i Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności; UZNAJE, że ważne jest również zacieśnienie współpracy państw członkowskich w projektach badawczych; WZYWA Komisję do przeprowadzenia oceny obecnej sytuacji na szczeblu regionalnym z myślą o zaproponowaniu strategii mającej na celu jej rozwiązanie oraz do przeprowadzenia rozsądnego przeglądu wariantów finansowania wspierających transformację energetyczną floty rybackiej UE oraz PODKREŚLA potrzebę uproszczenia EFMRA w odniesieniu do pomocy inwestycyjnej na rzecz poprawy efektywności energetycznej statków, w tym w przypadku gdy segment nie jest zrównoważony;

69. KŁADZIE NACISK na potrzebę ponownego rozważenia kwalifikowalności do finansowania nowych statków rybackich zgodnie z rozporządzeniem w sprawie WPRyb, porozumieniem WTO w sprawie dotacji w sektorze rybołówstwa oraz celami zrównoważonego rozwoju ONZ, aby promować dekarbonizację i transformację energetyczną floty, umożliwić i przyspieszyć stosowanie innowacyjnych i bardziej selektywnych narzędzi połowowych, zwiększyć bezpieczeństwo i atrakcyjność dla młodych rybaków oraz powiązanych z rybołówstwem „niebieskich” karier zawodowych, przy jednoczesnym unikaniu nadmiernej zdolności połowowej i przełowienia;
70. POPIERA w związku z tym inicjatywę Komisji dotyczącą opracowania specjalnego przewodnika i kompleksowej bazy danych na temat unijnych instrumentów finansowania transformacji energetycznej w sektorze rybołówstwa i akwakultury;
71. ZGADZA SIĘ, że należy nagradzać innowacje, i POPIERA utworzenie – przy wsparciu komitetów doradczych – corocznej nagrody za zrównoważone innowacje w rybołówstwie;
72. ODNOTOWUJE inicjatywę Komisji dotyczącą zwiększenia elastyczności zarządzania zdolnością połowową we współpracy z sektorem oraz, w stosownych przypadkach, z unijnym i krajowym wsparciem finansowym; WSKAZUJE, że pułapy zdolności połowowej stanowią przeszkodę dla zmian strukturalnych prowadzących do dekarbonizacji floty rybackiej i są zbędne w systemach zarządzania stadami ryb poprzez ustalanie rocznych TAC i kwot lub w przypadku łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, w którym bierne narzędzia połowowe są wykorzystywane do ukierunkowanych połowów lokalnych stad, które nie są zarządzane na szczeblu UE i w których obowiązują krajowe środki zarządzania, w związku z czym ZWRACA SIĘ do Komisji o zreformowanie sposobu obliczania zdolności połowowej floty państw członkowskich, jednocześnie z wyłączeniem dodatkowego tonażu przeznaczonego wyłącznie na dekarbonizację;
73. WZYWA Komisję, by zaproponowała ustanowienie przejrzystego unijnego systemu uznawania i wynagradzania producentów za zrównoważone zarządzanie akwakulturą, które jest przyjazne dla środowiska lub umożliwia świadczenie dodatkowych usług ekosystemowych, aby motywować producentów do osiągania lepszych wyników środowiskowych i społeczno-gospodarczych akwakultury;

VI. „PAKT NA RZECZ RYBOŁÓWSTWA I OCEANÓW”, KTÓRY WYZNACZY KIERUNEK NA PRZYSZŁOŚĆ

74. ODNOTOWUJE opracowany przez Komisję pakt na rzecz rybołówstwa i oceanów, aby potwierdzić wspólne zobowiązanie do pełnego wdrożenia obecnej polityki i wniesienia wkładu w niezbędne refleksje i oceny niektórych elementów WPRyb;
75. UZNAJE ZA NIEZBĘDNE kontynuowanie prac nad zrównoważeniem środowiskowym, gospodarczym i społecznym rybołówstwa również na szczeblu międzynarodowym, co przyczyni się do ochrony oceanów oraz do zapewnienia zaopatrzenia w żywność i zatrudnienia w UE.
-